

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 39.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790349360.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Jeg tog imidlertid Flint under Armen, for dog, hvis min Gisning var rigtig, ikke at compromettere mig, ved at spadsere med en drukken Mand paa Østergade. Jeg opdagede imidlertid snart, at han, som Flint sagde, blot var lystig. Det var ret heldigt; thi min Forsigtighed vilde ellers kun lidet have hjulpet mig, idet han snart var ved Flints og snart ved min Side, saa forude, for at sondere om Vægteren sov i Kjelderhalsene, og saa bagefter, opholdt af Nogen, han mødte, og hos hvem han maatte tænde sin Cigar. Han satte Hatten paa tvers og gav sig til at synge en bekjendt Gadevise. Det er nu en afgjort Sag, at man gaaer langt bedre efter Musik end uden saadan, og da jeg flere Gange havde været nærved at snuble, formodentlig fordi mine Galoscher ikke sad fast, passede jeg at marschere efter Takten af hans Vise, og stemmede snart i med Flint med, og nu gik det behageligt; men dog meget anstændigt. Engang overdrev Felix maaskee Lystigheden, og fik os andre med, idet han spærrede Veien for to Fruentimmer, der kom os imøde, og holdt en kort Tale til dem. De vilde undgaae ham, og kom over til min Side, for der at komme os forbi; men jeg syntes, at det var saa morsomt, at lade dem gaae en endnu længere Omvei, og udstrakte derfor min Arm, idet jeg avancerede ud paa Gaden, og nødte saaledes Fruentimmerne til at gaae over paa det andet Fortoug. Vi bleve nu gaaende midt paa Gaden; jeg gik imellem, og med en af mine Venner under hver Arm. Vi begyndte paa en ny Vise, som imidlertid ikke gik saa godt som den forrige; jeg snublede oftere, og 40 vilde netop til at undersøge, om Skylden var mine Galoschers eller den daarlige Brolægnings, da et voldsomt Slag over min Ryg bragte mine Ideer til at tage en anden Retning. Det var en Vægter, som med en Strøm af Uqvemsord og Truen med Prygl betydede os, at vi ikke maatte synge paa Gaden. Jeg var opbragt, og protesterede imod hans Opførsel, som langtfra var lovlig; idet han først burde advare, inden det var ham tilladt at bruge Magt. Men han vedblev at være grov, og yttrede, at han, hvis vi ikke stak af - et lignende simpelt Udtryk brugte han - lod os arrestere.